

3 februari 2011

De Beoordelings- en Adviescommissie (verder ook: BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Regeling) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op _____
wonende te _____
klager,

tegen:

geboren in _____ overleden in _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna te noemen de aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift is in mei 2010 ontvangen. In augustus 2010 heeft de bisschop van 's-Hertogenbosch _____ op het klaagschrift gereageerd.

Op 6 december 2010 heeft te Utrecht een zitting achter gesloten deuren plaatsgevonden.

Klager is met zijn partner mevrouw _____ verschenen en heeft zijn standpunt mondeling toegelicht. Hij werd bijgestaan door mevrouw mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken,

Voor aangeklaagde zijn verschenen _____ vicaris-generaal en hulp-
bisschop van het bisdom 's-Hertogenbosch, en _____ kanselier van het bis-
dom.

Na de zitting heeft de BAC - gelet op het feit dat er meerdere klaagschriften tegen aange-
klaagde zijn ingediend - besloten haar advies op te schorten totdat alle klaagschriften zijn
behandeld. De BAC heeft klager en mgr. _____ bij brief van 10 december 2010 van haar
beslissing tot opschorting op de hoogte gesteld. Op de zitting van 24 januari 2011 zijn twee
andere klachten over aangeklaagde behandeld, zodat de BAC thans een advies zal afgeven.

2. De klacht

2.1 Klager was in de jaren _____ tot _____ leerling aan het bisschoppelijk Klein Seminarie
"_____ " in _____. Destijds was dit een internaat. Aangeklaagde was docent
aan dit seminarie. Het was gebruik dat alle leerlingen wekelijks moesten biechten bij een
daartoe aangewezen docent.

In het schooljaar _____ zat klager in de tweede klas. Aangeklaagde was aangewezen als
zijn biechtvader en was daarmee ook zijn vertrouwenspersoon. Klager ging eens in de vier à
zes weken bij aangeklaagde langs voor een persoonlijk gesprek. Tijdens deze gesprekken
heeft aangeklaagde seksuele handelingen met klager verricht.

2.2 De handelingen bestonden uit het betasten van het geslachtsdeel van klager. Klager werd uitgenodigd om op de leuning van de stoel van aangeklaagde te komen zitten en beklagde besprak dan met hem zijn seksuele ontwikkeling. Hij betastte klager om "te controleren of dat allemaal goed ging".

2.3 Klager is zich pas later gaan realiseren wat aangeklaagde had gedaan. Hij heeft daarbij het meeste last gehad van het feit dat hij het had laten gebeuren. Hij voelt zich enorm in zijn eigenwaarde aangetast en zijn woede is in de loop der jaren verergerd. Zijn gedrag is hierdoor beïnvloed en hij komt op anderen vaak over als agressief, asociaal en onbegrijpelijk. Klager is tweemaal getrouwd geweest en weer gescheiden.

Sinds zijn zestiende jaar heeft hij last van hoofdpijnaanvallen en uiteindelijk is hij in 1997 in de WAO terechtgekomen. Zijn klachten zijn na een intensieve behandeling in 1999 verdwenen doch in het begin van dit jaar, ongeveer gelijktijdig met de media-aandacht voor het seksueel misbruik in de kerk, weer teruggekeerd.

2.4 Klager wil met het indienen van deze klacht bereiken dat wordt voorkomen dat anderen wordt aangedaan wat hem is overkomen. Daarnaast wil klager ook een financiële genoegdoening.

3. Het verweer

stelt zich op het standpunt dat, als de gebeurtenissen die klager beschrijft op waarheid berusten, medeleven en excuses op zijn plaats zijn en dat aan de slachtoffers recht moet worden gedaan en zo nodig hulp moet worden geboden. Hij voegt daaraan toe dat hij ten aanzien van de klacht niet anders kan berichten dan dat informatie bij meerdere priesters die aangeklaagde nog hebben gekend geen klachten, geruchten of vermoedens van seksueel misbruik opleverde en dat ook de archieven en het persoonsdossier van aangeklaagde geen enkele aanwijzing in die richting bevatten.

4. Beoordeling

4.1 Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten, indien juist, moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de hier geldende Regeling.

4.2 Bij de beoordeling van een klacht is voor de BAC uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van een klager of klaagster. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementair rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer nu in dit geval de aangeklaagde is overleden en zich niet kan verweren.

4.3 Gebleken is dat in de afgelopen periode meerdere klachten tegen aangeklaagde zijn ingediend. De verhalen van de verschillende klagers vertonen overeenkomsten, niet alleen in de omstandigheden waaronder zij zijn benaderd - persoonlijke aandacht bij heimwee en/of eenzaamheid -, maar ook ten aanzien van de omstandigheden waaronder het misbruik plaats-

vond - op de kamer van aangeklaagde tijdens een biecht/persoonlijk gesprek in een grote leunstoel die achterover geklapt kon worden -.

Gelet op deze overeenkomsten acht de BAC het aannemelijk dat het misbruik, zoals door klager gesteld, heeft plaatsgevonden.

4.4 Nu de aangeklaagde is overleden is er geen mogelijkheid meer tot het opleggen van maatregelen richting aangeklaagde. Het advies van de BAC zal zich dan ook concentreren op de hulpverleningsmogelijkheden jegens klager. De BAC verwacht dat erkenning van het misbruik door de kerk zal bijdragen aan de verwerking van een en ander door klager.

Ter zitting is door [] wel al toegegeven dat het aannemelijk is dat aangeklaagde klager seksueel heeft misbruikt maar gelet op de ernst van de feiten, de verantwoordelijkheid van de Kerk, juist ook jegens het slachtoffer, en gelet op haar pastorale (hulp)taak, mag van de Kerk worden verwacht dat zij meer begrip toont voor wat klager is aangedaan dan ter zitting is gebeurd, dat zij oprechte excuses maakt jegens klager en dat zij haar uiterste best zal doen om te onderzoeken op welke wijze zij thans klager nog kan bijstaan.

4.5 De BAC kan geen oordeel geven over het verzoek tot financiële genoegdoening aangezien zij geen bevoegdheid heeft daaromtrent te adviseren.

5. Het advies

De Beoordelings- en Adviescommissie acht de klacht gegrond en adviseert tot maatregelen als hiervoor in 4.4 aangegeven.

Dit advies is vastgesteld op 3 februari 2011 door mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, mr. M.P.P.M. Merx en mr. P.R.M. van der Ven, bijgestaan door mevrouw mr. A.M.T. Dene-kamp-Mulder als griffier.

Mr. C.C. de Rijke-Maas,
Voorzitter

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aange-tekend schrijven aan de bisschop van 's Hertogenbosch en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de bisschop binnen 30 dagen na ontvangst van dit advies de klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies heeft genomen..

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de bisschop daarbij aan welke inogelijkheden van bezwaar en beroep er conform de canones 1733-1739 CIC tegen deze beslissing zijn.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de BAC een afschrift van de beslissing van de bisschop.